

Előfizetési árak:

Évész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy óra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Több orvost.

Nagybecskerek, jan. 18.

(-y) A parlament, valamennyi képviselő, a kormány, a társadalom, okulva a tapasztaltakon, a közegészségügygel foglalkozik, annak reformját sürgeti és a korigények követelte intézkedések megtételét kívánja, meg praetendálja.

Tagadhatatlan tény az, hogy orvos nélkül nem képzelhető a gyógyítás; mindenek előtt tehát arról kell gondoskodni, hogy kellő számú orvosaink legyenek minden vidéken, a kik kéznél legyenek a betegnél, és a netaláni járványok kitörését figyelemmel kísérve, azonnal jelentést tegyenek a hatóságnak, hogy a szükséges óvintézkedések foganatba vétessenek, s hogy végrehajtsák a reájuk bizandó teendőket. Ha nincsen orvos, megszűnik a legjobb, legcélzszerűbb hatósági intézkedés, mint megszűnik a gőzgép működése fűtőanyag hiányában, és mi — a járvány kitörésekor — ott leszünk a hol voltunk és az alkalmazott járványorvosok többre fognak kerülni, mint rendes körülmények között kétszer annyi orvos, de mert a baj kitörése előtt nem voltak a helyszínén, kevesebb eredményt mutathatnak fel.

Ha ellenben minden vidéken van rendszeren alkalmazott orvos, a kivel a megyei főorvos rendelkezhetik és a kitől megkapja minden időben a szükséges hivatalos értesítést, — mód

és alkalom nyújtatik a hatóságnak megtudni az egészségi állapotot és annak veszélyeztetése esetében rögtön megtenni a szükséges intézkedéseket, melyek az esetleges járvány terjedését meggátolják és az általános bajnak utját állják.

Nagyon visszás állapot, de tény az, hogy az orvosi kar általában nem részesül a közönség figyelmében.

A katonaságnál megadják ugyan neki a tisztí rangot, de mindazonáltal a legfiatalabb hadnagy is félvállal néz az orvosra, és a felsőbb körök, a törzstisztek és tábornoki kar olyannak tekintik azt a regimentsarcatot, mint a ki hivatva és kötelezve van gyógyítani és a szolgálattal járó teendőket pontosan végezni, de arra nem érdemes, hogy társadalmilag hozzájuk való és velük egyenlő legyen, fizetése pedig oly gyatra, hogy abból, ha privát praxisa nincsen, meg sem élhet becsületesen. — Azt, hogy egy orvosnak mennyit kell tanulni, míg megkapja az oklevelet, számba sem vesszük, intelligenciáját semmire sem becsülik, és mert nem ért a hadászathoz, páriának tekintik.

A megyénél kineveztetnek tisztí orvosokul, de úgy díjaztatnak mint egy, a lemásolásra alkalmazott írnok, hanem bezzeg megkivánják tőle, hogy hivatalában járjon el pontosan, hogy álljon a tudomány színvonalán, és minden tekintetben megfeleljen a magasztos feladatának. Azzal nem gondol senki, hogy az orvos hogyan élhet

meg családjával abból a nyomorult fizetésből és hogy honnan szerezzék meg a könyveket és szaklapokat, és lépést tarthasson a tudomány fejlődésével? Neki parancsol az alispántól kezdve minden tisztviselő, ő tehát a megyénél is oly sors és rangban részesül, mint a katonaságnál.

A községeknel választás utján töltenek be az orvosi állomások, fizetésük maximuma pedig 1000 frt.

Eltekintve attól, hogy a községekben is közönséges előljáró-számba megy a szegény, tudományosan képzettséggel rendelkező orvos; kérdjük: melyik az, a ki 1000 forintért eltemetteti magát egy falun? és ha kénytelenségből el is vállalja az állást és alárendeli szegény fejét a biró parancsainak, a mint jobb kilátása van, mint a tapasztalat bizonyítja, leköszön és tovább megy, a falu és vidék pedig orvos nélkül marad.

A folyók szabályozásánál alóiról kezdik az ásatást, hogy a letóduló árnak utat nyissanak a gyorsabb lefolyásra.

A közegészségügynél is lent kell kezdeni a reformálást, mert hiába alakítanak — tanárok és legjelesebb orvosokból álló — közegészségügyi tanácsot, ha a vidékeken hiányzik a végrehajtó közeg, hiába rendelkezik a kormány és a hatóság, ha nincsen orvos, a kivel rendelkezessék, — orvos pedig addig nem lesz elegendő számban, a míg velük úgy bánnak el, mint eddig elbántak.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A „Pipiske” bálba készül.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Edes kis csicseregő madárkák, gondtalan vidám jószágok, kiket egy ismerem, kiket úgy szeretek, repüljétek fel puha fészketekből, nyissátok tágra kíváncsi szemeiteket: fény, fény tárul elébetek, fény, öröm és boldogság: a boldogság, melyhez foghatóval eddig csak álmadtatok. Ünnepe, melyet nem hirdet a naptárban vörös betű, a lében harangsugás; hiszen izgult szemeitekben róssassin most az egész világ, lázasan dobogó szívetek, tulfeszített idegrendszeretek, tombolva villámgyorsan száguldó vérkeringésetek olyan kábító sűrűzavart idész elő bennetek, melyhez hasonlót Róma összes tornyának harangsugása sem volna képes megteremteni. Mama, néni, bálviselt nénétek, a Misi felesége, meg a Pali menyasszonya összedugták egy este fejcskőiket . . . nem fejcskőiket bison, hanem részben már fejüket, mert az a fej, a hol már egy ősz assál csillámlik fel, bármi igéző — bármi szép — bison már nem fejcske, hanem fej!
Hát összedugták fejüket és sugtak, bug-

tak akkor — azon az emlékezetes estén. Magácska nem tudta felfogni, hogy mi lehet ennek a nagy konferenciázásnak az oka, kíváncsian nézett azokkal az okos, pajkos és mégis ártatlan szemével: nézett-nézet, azután durczásan elfordította a fejét és — és kimondjam — ne mondjam . . . no kimondom, hiszen nem hallja senki, csak mi ketten tudjuk, mi ketten egyedül: valami olyan „megvetés” félet érzett az egész „banda” iránt. A kiknek mindig valami sugni-bugni valójuk akad, a mit más tisztességes ember meg nem hallhat, a kik nem akarják komoly számba venni a háznak azt a tagját, a ki földrajz, történelem, irodalomból az egész familiát zsebre-vágja . . . No hát mit néznek, mit bámulnak, nem jövök savarba — hát zsebre-vágja, igenis zsebre vágja. Ha egy kifejezés kissé drasztikus, abból még nem következik, hogy a kraczitól tanultam, mert a kracsi igen is kedves fiu, de nem kisárolagos tulajdonosa az összes drasztikus szavaknak. Különben is engem a kraczival hiába szekiroznak, mert a kracsi nem kell nekem, azaz (sóhaj) főleg én nem kellek neki. Itt tartott körülbelül a gondolatmenetében.

Gondolom itt tartott, mikor a grupp egyszerre szédugta a fejét és magára nézett. Az egész csoport magára nézett. Magácska nyakig elpirult és azt hitte, hogy most tisztára eltalálták az összes gondolatait. Pedig nem találták el, csupán én találtam ki, a ki pedig ott sem voltam. Szóval elpirult. Miért is pirulnak maguk mindig el, ha az ember reájuk néz! Miért is pirulnak el — ezt meg kell, hogy fejtse nekem, ha máskor nem — hát a II. négyes alatt! Talán azért mert tudják, hogy ez búbajos szépségük mellett a leghatalmasabb hódító eszközük? De hagyjuk ezt most, talán sorját kerítjük egyébkor, ha jobban reá érünk. Hát a mama szólalt meg. „Leányom Alice!” Magácska ijedten felemelte rózsáspírral bevont arcocskáját és dacsára annak, hogy máskor annyi biztosítással és fensőbbéggel hirdeti a „gondolatok szabadságának” Rousseau i elvét: most meg volt győződve, hogy a gondolataiért fog felelősségre vonatni. De egészen más következett be: „Irmával sétálva, ma Fornasokkal találkoztunk. Maga ismeri Fornasokat, hogy az olyan ember, hogy mindenre reá tudja vetni, a magam fajta gyenge asszonyt, pláne, ha olyan hiu anya mint én vagyok

Catargiu Bécsben. Ő Felsége Catargiut, Románia miniszterelnökét, magánkihallgatáson fogadta és rendkívül nyájasan beszélgetett vele. Catargiu esután Kálnoky grófnál tisztelgett, a hol szintén barátságos fogadtatásra talált. A román miniszterelnök látogatása szükségkép jótékonyan fog hatni a két állam közt fennálló politikai viszonyokra és jótékonyan fog hatni a gazdasági viszonyokra, a melynek szívélyesebbé tétele mindkét állam közös érdeke, és érdeke főleg Romániának, mely Ausztria-Magyarországon birja nyers terményeinek legjobb vevőjét.

Szerbiából folyton nyugtalanító hírek érkeznek. Többé már nem kétséges, hogy a radikális községtagosok ellentállása az új liberális eljárások beiktatása ellen, összeesküvésen nyugszik. A liberális kormány szívesen vesszi az összeesküvést, mert így alkalmat nyer az ellentállók elnyomására, és befolyást nyer a sakuptionsai választásokra. A magyar kormány, éber figyelemmel kíséri az eseményeket, de nem látja szükségességnek a beavatkozást.

Egy ur, a ki önmagától — szökik.

Színhely: a Pest szálloda étterme. Idő: jóval éjjel után. Hangulat: erősen farsangi.

A teremben kékes füstök és gőzök kavarnak. A szótvaló, majd összezsápoló gomolygók közül időnkint kiválik a Lajos mélabus alakja, a hogy egy-egy poczakos Törley aranyos dugóját csalogatja ki hangtalanul, szakavatott kézzel.

A terem háttérében, a hosszú asztal legvégén, egy palackokból épült torlasz mögött, gözölgő fekete kávék, kikent kaviáros tányérok, feldült olajos flakók és habzó pezsgős poharak között egy jól táplált gömbölyű ur ült. Igen jól érzi magát. Fogai között egy monogrammos Eszterházy szípkát szorongat, abból időnkint edeseket szípkákol, aztán mosolyog, rikant egyet s közben két-két klarinétos zöldre vált ábrázattal fújja a fülebe az aradázi kolera-indulót, a mely van olyan jó nóta, mint a Mascagni intermezzója, csak nem olyan híres. De hát Aradács se — Milanó!

A gömbölyű ur hirtelen elkomolyodik. Nagy ügyességgel néhány csepp piros bort tölt a pezsgős pohara mellé, int a cigányoknak s a bekövetkező csendben egy ékes dikciót mond, a peloponczusi háboru eseményeiből kiindulva Kneipp Mór vegyeskereskedő és fürdőintézet tulajdonosra, valamint a társaság többi tagjaira, a kik épp úgy — nincsenek ott, mint a derék Kneipp páter.

az én hórighorgas „Komlókarómmal“ szemben. Maga persze már megint vihog, maga nevetlen gyermek, mert ezt a kifejezést németből vettem. Kezdem belátni, hogy maga csakugyan okosabb mint az anyja, a ki elkövette azt a megbocsáthatatlan boldonságot, hogy belegabalyodott a kivetett hálóba és annak a him-syrénnek megígérte, hogy elviszi magát a Bakfis-pardon „Pipiske bálba!“ Erre maga elájult! A tanuk ugyan az ellenkezőt állítják, mert az elájulás rendesen elgyengüléssel jár, maga pedig, szerény értesüléseim szerint az egész jelenlevő társaságot majd megfojtotta igen is erőteljes öleléseivel: no de én semmit sem adok a tanukra, én Magácskának hiszek feltétlenül.

Miután pedig „nagy barátaihoz“ Sárka, Margit és Czimezike Nagysámokhoz irt rendkívül konfusos soraiban az foglaltatik, hogy: „erre pedig én elájultam“, a történelem lapjain es lesz tényül feljegyezve . . . Na ezek voltak aztán a napok. Hallom, tegnap azt mondta a szép Irénkének a jégen, hogy: „még ötször nem alszunk, akkor jön a Pipiske bál“ No, mert az alvás luxusáról azóta a mama „végzetes“ szavai óta szó sem lehet . . . Hát lehet aludni, mikor az egész városban csak arról a bájról beszélnek?! Hát lehet aludni, mikor

A gömbölyű ur azért kocint. Kocint a gyertyatartóval, a sőtartóval, az olajos flakóval, a kik mind igen barátságosan fogadják üdvözlését, sőt a gömbölyű ur ugy hallja, hogy egymashoz is verődnek és éltetik egymást.

A gömbölyű urnak ekkor furfangos eszméje támad.

Mosolygott, hamiskásan dörmögi magában: — Az idő már későre jár! — A cimborák már nagyon be vannak állítva . . . Éppen ideje lesz . . . Éa — szököm!

Aztán titokban, sunyi módon int a pinczérnek, a ki éles elméjével legott elérte, miről van szó és óvatosan kicsempészi a gömbölyű ur kabátját és kalapját a — folyósóra.

Aztán fölkel a gömbölyű ur is. Füttyürészve, vigan indul utnak, hogy a cimborák, — a kik rég elmentek, — mit se vegyenek észre.

Kiinn, a folyósón pedig gyorsan magára ölti a kabátját, fejébe nyomja a kalapot és gyors lépésekkel indul meg.

És az utcán, a térdig érő hóban, a dermesztő fagyban jóízűen kezd kacagni, miközben boldogan dörmögi:

— No, ezek ugyan nagyot fognak nézni, ha észreveszik, hogy — megszöktem.

És a gömbölyű urnak csakugyan sikerült megszöknie — önmagától.

HIREK.

— **Vörös-kereszt-egylet.** Az országos vörös-kereszt-egylet nagybecskereki fiókja tegnap délután tartotta meg rendes évi közgyűlését Rónay Jenőné sz. Pattyánszky Olga, főispánunk szeretetreméltó nejeinek elnökelete alatt. Rónay főispán mint társelnök jelenlétében a közgyűlés tudomására hozza, hogy az egylet eddigi titkára, Hegedüs Miklós elhalálozott s indítványozza, hogy helyébe Filkovic Boldizsár választassék meg. Éljenzéssel elfogadtatik. Az elnöki jelentésből kiemeljük, hogy a fiók-egylet vagyona 50 frt és 10 krral szaporodott a múlt évben. Nagyobb szerű működést azért nem fejtett ki, mivel a fiók-egylet teendőit a választmány végezte. Az elnöki jelentés indítványt is tartalmaz. 1. Mondja ki a közgyűlés, hogy a fiók tagjai állandóan taggyűjtő iverket tartsanak maguknál, hogy az egylet tagjai ez uton is szaporodjanak. 2. Válasszon egy szűkebb

bizottságot, mely a fiók-egylet vagyonának gyarapítására bált vagy egyéb mulatságot rendezzen. Mindkét indítvány határozattá emeltetett, a rendező-bizottság megalakítására Rónay elnök kérésére fel. A jegyzőkönyv hitelesítésére Fornszek Béla és dr. Brájjer Lajos választattak meg, mire az elnökség éltetésével a közgyűlés délután 5 órakor feloszlott.

— **Irnokok mozgalma.** Említettük már, hogy a nagyszentmiklósi járásbíró irnokai fizetésük megjavítása érdekében mozgalmat indítottak meg, hogy ez ügyben a nagyikindai kir. törvényszék, járásbíró, ügyészség, valamint a török kanizsai járásbíró irnokokkal együttesen értekezletet tartottak. Ez értekezleten elhatározták, hogy bizva ügyük méltányos voltában, a képviselőházhoz feliratot intéznek, s illetményeik felemelését kérelmezik. A kérvény most elkészült, s abban hosszabban indokolják, hogy mi indította őket arra, hogy az országgyűléshez forduljanak, s egyben kimutatják, hogy fizetésük felemelése, a praeliminálnál magasabb összegre, megélhetésükre csaknem elkerülhetlenül szükséges.

Kérvényüket így végzik:

Erre és a megélhetés megdönthetlen érvére apellálunk, midőn a legmélyebb hódolattal esedezünk, hogy:

A nekünk tulajdonított XI. rangosztályt, mint a megélhetés minimumát kivétel nélkül, minden fokozat mellőzése mellett, 700 frt fizetésben és 175 frt lakpénz-illetményben, a mely különben is e rangosztály 3 ik fokozatába felvétetett, legkegyelmesebben megállapítani méltóztassék, annál is inkább, mert a velünk eddig egy kategóriába tartozott irodatisztek fizetése 300 frt törzsfizetési és 75 frt lakpénz-illetményi többletben részesülnek a törvényjavaslat határozmányai szerint.

Mély hódolatteljes kérésünk alapján bizva bizván a mélyen tisztelt Képviselőháznak törvényhozói bölcsességében s kiváló humanitásban, melynél fogva méltányos sérelmeinket magas figyelemre méltatandja, maraduk a mélyen tisztelt képviselőháznak

mind a tizenhét fő ideálja ott lesz?! Hát lehet aludni, mikor a karcsival végre egy tour-t tánczolhat, a mi miatt a Neli-kével majdnem párbajra került a dolog a fiaika óra alatt? Hát lehet aludni, mikor a fiuk naponta vesztjölőbb hírekkel jönnek az iskolából, hogy ennek es, annak az az ideálja, hogy az összes tánciskolai ismerős „fiatal emberek“ gyengéd korukra való tekintettel távoldtatnak a báltól, dacára annak, hogy Magduska egyes egyedül három „darab“-nak eszközölt ki meghívót attól az Aranyostól? Hát lehet aludni, mikor az ember elképzeli azokat a „hétköznapiasán“ és veszedelmes urakat frakban, claque ban, lakkban? Az ábrándos Br. t, az elegáns Feilitzsch, a szívélyes Hausert, a megörva Kracit, a gögős Zoltánt, a nőgyűlölő Gombócot, a krónikás Tészögit, a szenvedélyes Karcsikat és Ő — Ő, a mindenek megmondhatóját és az Ő fűrgelábu hadának még nem tudom hány tagját? Hát lehet aludni, mikor meglepetés meglepetést fog követni — beszélnek városszerte — mikor a legboldondabb Kneipp-Cour-Tour, meg tudom én miféle jux historiákat fognak rendezni?

Hát lehet aludni, mikor egy nap azért esik kétségbe a rendező, hogy honnan vessz tanczost a töméntelen sok tanczosnőnek, másnap meg attól rémül, hogy a tanczosok tömege darabokra fogja tépni a jóval ki-

sebb számu hölgyeket?.. Ah, ezt már ki nem lehet állni, ez a helyzet tarthatatlan. . . Ennek a bálnak jönni kell mihamarább, mert ha még sohasem pattant meg leányssiv. . . Jaaj! Hát, mondják, lehet aludni, mikor nem lehet aludni? Nem lehet!.. Bizony Magácska már iszonyuan ideges, Magácskának mielőbb kell az a bál, mert tisztára elfelejti „óriási“ szorgalommal profitirozott megfelelő tágkörű ismereteit. Magácskának határozottan szüksége van erre a bála, mert tizenhét főideál utoljára mégis csak sok egy kissé s Magácska elhatározta, hogy e bálon eldől a koczka: e bálon meg lesz választva a Mikádó-ideál. A fő-fő legfőbb. Az a kényur, a ki zsarnoka lesz a Magácska szívének, melyet most tizenhétféle ránczigál a tizenhétféle érzélem. Magácska elhatározta, hogy éppen olyan szerelmes lesz, mint a, gondolom már megnevezett barátnői közül egyik-másik. Magácska is előkelő, uri családból származik: szeretném tudni, miért ne lamentálhatna, sóhajtozgatna éppen úgy, mint a többiek? Magácska is végre már megunta azt az örökös „jól kinézést“, melynek nénik, bácsik úgy örülnek. És a mi a legfőbb, Magácska is Nagysád akar lenni. Igenis Nagysád és nem Magácska. „Nagysád“ és „Ő“-je valakinek, akárcinek, — csak hogy márjaturált. — a többi mellékes.

alásatos szolgálai: a nagyikindai kir. törvényessék, jbiróság, ügyesség, nagy-szentmihlói és török-kanissai járásbiróságok irnokai.

— Ösztöndíjat elnyert káplán. Payer Imre gyertyamosi káplán — mint a „D. K.” írja — a bécsi tudományos egystemen Lachenberg által létesített 1417 forintos „Lachenberg” féle ösztöndíjat elnyerte. Gratulálunk a fiatal szép tehetségű káplán sikeréhez! A múlt évben ezen ösztöndíjat szintén a csanádi klerus egyik kitűnő tehetségű tagja, Kovács Sándor nyerte el, a ki jelenleg a helybeli papnöveldeben mint tanár működik.

— A temesvári várfalak lebontása. A várfalak lebontása ügyében Tolbisz polgármester Budapesten időzése alkalmával tájékoztatást szerezett magának a kormányvezető férfiaknál. A honvédelmi miniszter, valamint a közös hadügyminiszter közt erre néve most folynak a tárgyalások, minek folytán várfalak lebontására néve egy vegyes bizottság lesz kiküldve. A temesvári várfalak lebontásának ügyét a kormány határozott támogatásában részesíti és így remélhető, hogy az ügy nemsokára sikeresen és kedvezően lesz megoldva.

— A kerületi betegsegélyző pénztárnál a bejelentési határidő e hó 22-én lejár és mindazon munkaadók és alkalmazottak, kik a bejelentést fenti határidőig elmulasztják, az 1891. év XIV. t. cs. 83. §-a értelmében 20 frtig büntetetté fognak. Azon belépésre kötelezett egyének, kik más betegsegélyző pénztár tagjai, a bejelentésre szinte kötelezettek és azon körülményt, hogy más betegsegélyző pénztár tagjai, igazolni tartoznak. A kerületi betegsegélyző pénztár irodája, hol a bejelentési lapok is kaphatók, Hunyady-utca 607. szám alatt van.

— Mért megy olyan lassan a becskeréki vasut. (Levél a szerkesztőhöz.) T. szerkesztő ur! Mindig ellensége voltam az ugynevezett szörny vasutaknak és szívesen elismerem, hogy legfőbb törekvésük bebizonyítani, hogy Watt hatalmas találmánya csak akkor jár produktív haszonnal, ha a vasut gyorsasága fölött örködő hatalmas emberek nem akarják a kősönseget arra szoktatni, hogy nagyobb utait kocsin tagye meg. Két erdélyi mokánylóval gyorsabban lehetne az utat megtenni például

Követeli Nagysád — igen már Nagysád! — hogy beszéljenek, pletykázzanak kegyedről is. Hogy mért jött a jégre, mért nem jött a jégre? Kivel szimpatizál, ki iránt könyörög Szóval, hogy beszéljenek — ez a fő... És mind ennek a kimondhatatlan sok szépnek, jónak edes-keserűnek és félve-vágyótnak a Pipiske bál lesz a forrása és eredete. A Pipiske bál az a sóhajtvá óhajtott „pünkösdi menyország”, az az üdvösséggel felérő gyönyörűség, melytől Magácska annyit mindent vár. — És mikor este lefekvés és nem alvás előtt összefonja edes, puha kaesóinak karcu, hóféhér ujjait és tisztá szent imádsága feláll az Éghez, hálát adva a multért, áldást kérve a jövőre: mindjárt apa, anya után az Isten minden áldását kéri annak a fejére, a kiből az a drága, magasos idea megszületett... A kit, ha a bál jól sikerül, a védessentjei köze fog felvenni, a kinek, ha elmondani nem meri, megírja... De Isten ugye nem mond tovább a Magácska gondolatait. Mert a mamája szeméi elé kerülhet még a dolog, a ki talán a Pipiskénél is Pipiskébbnek találja az Ő leánykáját, nem viszi el a „Pipiske bálba”, a mikor is az a fő-fő Mikádó ideál aligha lesznek.

En.

Nagyikindától Nagybecskerekre. Mert ez a vonat nemcsak csiga lassúsággal halad, hanem a legssenálisabban kigondolt titulusok alatt elvesztegel órák hosszai a stáncsiokon. Néhány nap előtt rossz végetem vitt erre a vasutra. Először csak elnéstem, hogy mikor utas sincs, csomag sincs, mért vár a vonat egy teljes félórát minden állomáson. Egyszer megszólítottam a kalaut:

— Ugyan kérem, ezen a kis állomáson mért áll a vonat egy egész félórát?

— Hjah, kérem itt szemet visznek a gépbe.

— Hát arra több idő kell egy félóránál is?

— Hogyne kérem, mikor hat kosárral kell szemet feladni, de nincs ám csak egy kosár. Azt szépen megrakják, kiöntik, újra megrakják, megint kiöntik.

Most már megértettem, hogy mért haladunk olyan lassan. És tessék elhinni, hogy többé nem hiszem azt, hogy nem literenként adják fel a gépbe a kellő vizet és szálanként a kőzót, a mire szüksége van. És utazásom óta elhiszem, hogy a vonatnak meg kell akkor állni, ha a vonatvezető pipára akar gyújtani, és most már elhiszem, hogy mért van olyan messze Nagyikinda Nagybecskerektől.

Egy boldogtalan utas.

— A polgári bálban. Tinike: Nos, hogy tetszett a fiatal ember, a ki tegnap szünőrá alatt az asztalnál szomszédod volt?

Mimike: Mondhatom, kitörölhetetlen nyomokat hagyott nálam.

Tinike: Ohó, talán fülig belebolondultál?

Mimike: Ah éppen nem, hanem a finom rózsaszínű ruháskamat leöntötte pecsényelével.

— A nagy hideg. Öregfalva községből írják lapunknak, hogy ott több kut, melynek vize mintegy két ölnyi mélységben van a földszintől, 6-15 méter vastagságban be van fagyva. A marhaitató kutak is be vannak fagyva.

— A közhivatalnokok minőségéről szóló törvényjavaslat életbeléptetése óta a a közoktatásügyi miniszter több ízben adott már ki rendeleteket, a melyekben egyes magán vagy álamilag segélyezett községi iskolákat a gimnáziumokkal s reál-

iskolákkal egy rangba emelt. Legutóbb a következő intézeteket sorozta ezek közé: 1. A budapesti V. ker. nyilvánossági joggal felruházott (Aranyossi-féle) magán középkereskedelmi iskola, 2. a homonnai, 3. a nagyröcsei, 4. a szombathelyi, 5. a kismárki álamilag segélyezett községi polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskolák, 6. a nagykanissai israelita középkereskedelmi iskola és 7. a már régebben keletkezett brassói görög-keleti középkereskedelmi iskola. Ezeknek az iskoláknak az elvégrése a jövőben tehát mindazonra a kiváltságokra jogosít, a melyekre a gimnáziumok, reáliskolák s más értecségi bizonyítványok kiállítására fölhatalmasított középiskolák végecsett növendékei élveznek.

— Altisztek bálja. A több éven át szünetelt, közkedveltségnek örvendő altisztek bálja, az idén ismét feléled. Mint értesülünk, a helyben állomáscso gyalogezred altisztejei ugyanis febr. 11-ére terveznek nagyobb szabású bált, melynek fényét és érdekességét nem csekély mérvben emeli azon körülmény, hogy a talpalá valókat a 29. gyalogezred zenekara fogja szolgáltatni. Alig kell talán emlitenünk, hogy a bál iránt máris igen nagy az érdeklődés.

— Egy ország hó alatt. Az utóbbi napokban beállt óriási havazások óriási hólepellet borították el egész Magyarországot. Nincs az egész országban egyetlen vidék sem, ahonnan ne érkezzenek nyugtalanító hírek a szokásos misereákról: az utak járhatatlanságáról, vonatok késéséről, közlekedési akadályokról. A vidéki városok teljesen el vannak zárva a világtól. A vonatok vagy óriási késéssel, vagy egyáltalán nem közlekednek. Ez utóbbi eset áll fenn Nagy-Becskereken, tegnap ugyan még 8 órai késedelemmel megjött a vonat, de ma már a Nagyikinda-Nagybecskerek közt közlekedő vonatot bizonytalan időre beszüntették. Mondanunk is felesleges, hogy az idej óriási havazások nemcsak a hó eltakarítása miatt is óriási károkkal járnak, de főleg tarthatatlan viszonyokat teremtenek meg az ipar és kereskedelem terén. Ez a két ületág ugyanis pang a közlekedési akadályok miatt.

A bíró leánya.

Írta: Pinter Imre

Kemény hideg téli este volt, a néptelen utcákat fehér gyászlepel borította; a holt természet ravatalát a remegő csillagok milliárdjai bámulták. A szél sivitott, bömbölt fájdalomában, átkozódva kapaszkodott egy-egy magas tölgy kiálló ágába, hogy egy merész rántással kette hasítsa a szelid égharagos kék köntösét s midőn látta, hogy ezélt nem ér, a földre csapott, nyalábra markolva a megfagyott havat, sivitó gunkacsajjal verdeste a békés lakók kicsiny ablakához s midőn az üvegtáblák csörömpölve hullottak szertessét, örült nyargalással iramodott tova mint a gondolat.

A templomtól a harmadik utcában egy hóféhérre meszelt tornácos ház belsejében ugyancsak kurjongat a legénység java, a csigány hegedűje és cimbalma mellett a leánysereg tánczól, felhevülten az udvarra igyekszik, hogy új erőt gyűjtson a jövő kopogásra, melyre már a karácsonyi éjféli mise alkalmával eligerte magát ennek vagy annak a legénynek.

Lakodalom van. A legszebb virágszál, a bíró leánya megy férjhez. Hét falu legénye, leánya, apraja, öregje hivatalos volt Zömögi bíró házához, hogy emlékezetes nap maradjon a nap, melyen Ilust, a földesur fia az oltárhoz vezet.

A fehér kendővel terített asztalok görnyednek a megmaradt étkek sulya alatt s az üvegek mint vert ellenség hevernek a tányérok közt szanaszét.

Az örömapák bortól hevült arcuzal, sűrű pipafüstgomolyok közepette beszélnek egymásnak gyermekeik tulajdonságait s rózsás szíabben varázsolják maguk elé a jövőt, mely különösen a földesurat látszik legjobb kedvben ringatni.

— Ugy van bíró uram, olyan gyerek ez az én fiam, hogy még lámpával sem találna jobb férjet magának a kelmed leánya, nem bizony!... Izé... ni, hát hát hogy is leszünk a hozományyal?...

— A mint mondtam tekintetes uram, 20 ezer pengőferint pénzt most adok, a másik 20 ezret és a...

— Uram, uram! nemzetes bíró uram! szőlásom vagy az urhoz!

— Halljuk!... Pszt!... ne lármaszék kend Csurgás szomszéd, nem látja, hogy kántor komám fontos beszédet akar emelni a bíró szomszédhoz?

— Én mint a falu azon érdemteljes embere, a ki azon megtiszteltetésében valék szívesen részesülhetni, hogy ma itt e nemes háznál vacsora... vacsorát... vacsora közben...

— Azt már hallottuk kántor, hogy vacsora; — de hát mi lesz a többi?

— A többi? — hogyan, hát még kelmed többet is akar ilyen pompás vacsoránál, a hol még a fekete kávé sem hiányzik az étkek lajstromából?

— A beszédre! — kiabálták a legények.

— Ugy van, a beszédre térek, a melyet már be is fejeztem volna, ha ez a feneketlen papzák...

— Ne haragudjék tisztelendő ur, — szól

— **Leégett fűtőház.** A nagyikindai-nagybecskereki vasut begaparti állomásának fűtőháza ma reggeli hat óraker teljeseen leégett. A tűz onnan keletkezett, hogy a fából épített fűtőház szalmatűzöt a keresztül épített esővek — valószínűleg túlságosan megmelegítve — felgyújtották.

Egy jeggyűrű története . . . A menyeges aranyrojtos kék brocat-függőnye össze vannak buzva. Az éjjeli lámpa bágyadt, álmos szemével alig talál magának egy keskeny nyílást, hogy a lefüggönyözött titokban bekandikálhasson. A kétfelől felduzzadó puha fehér vánkos szép leányt pihentet ölelő karjai között. Szőke, selyemfűrtös fejcséke baltájára fektetve — kissé hátrahanyatlott: s így gödrös állacskája szabadon láttatja a szépen tellett kecses bársony nyakat egész a himzésig, mely — a lélegzetvételnél ingerlően hullámzó — szűzi keblet félig eltakarja. Mestelen jobb karja a rózsaszínű takaróra hanyatlik alá.

Margit alszik.

Most egyszerre megmozdult a hátrahanyatlott szőke selyemfűrtös fejcséke; mosolyra vonulnak a picziny piros ajkak, a rózsaszín takarón pihenő jobb kar lassankint felemelkedik, s a mosolygó rózsaszínűk alig hallhatóan susognak: Géza!

A himzéstől féligtakart szűzi keblek mind ziláltabban hullámzanak, — a mint az alvó lélekzetvétele nyugtalanabb lesz; s a mosolyra vonult rózsaszínűk sutognak tovább: — szerettek! A szőkefűrtös fejcséke terhétől zibbadó baltak lassankint elhagyja helyét. A patyolat vánkos csücske egészen közel hajlik a két lilomkar s a rózsás piczi ajkak lázasan susognak: — boldog vagyok!

Margit álmodik!

Pár perc múlva szünni kezd a himzés által félig eltakart hókebel zilált hullámzása; a lilomkarok ölése mindinkább meglazul, s a rózsás ajkak mosolya ideges, bánatos rángatózássá válik. Egy fájó, reszkető sóhaj tör elő az emelkedő hókebel mélyéből . . . egy szívárványszint játszó nehéz könyesepp törtet át a lezárult selyempillákon . . . s az aranyrojtos kék brocat-függönyök mögül — csendes zokogás hallatszik.

Margit fölébredt!

Az éjjeli lámpa bekandikál bágyadt, álmos szemével a drága brocat-függönyök mögé . . . az ágy előtti kis márvány-szekrényen a visszaküldött arany karikagyűrű hever . . . bele van vésvé egy név, az, hogy: — Margit.

— **Katonatisztek és rendőrök harcza.**

Sajnálatos esemény történt hétfőn éjjel a fővárosban. K. Gyula honvédhuzár főhadnagy és egy eszterdorvos egy kis köztisztviselés elleni kihágást követtek el az utcán,

egy vén asszony megijedve a mellette ülő plébánoshoz, nem magára értette, hogy papzsák.

— De igen is rá értettem, — folytatja tovább beszédét a félig elásott kántor, — ráértettem a bíró uramra, hogy az Isten őt sokáig éltesse mindazon ernyedetlen buzgalomával és kitartó buzgalmas buzgalomával együtt, a ki őt a mult követválassztás alkalmával a vörös tollasok táborába tiz akó gyomrádi borral kísérte.

— Éljen! éljen!!

A bíró rövid szavakkal megköszöni a hozzá intézett tudományos beszédet és újra koczintanak, hogy újra igyanak.

A menyasszony lesütött, kisírt szemekkel ül völgenye mellett, ki minden áron mosolyt akar varázsolni szép felesége szintelen ajkaira; de úgy látszik es mitsem használ, mert a fiatal asszony tovább is buskomor marad.

Mi bántja őt? . . . hisz uri férjet kapott?

„Szép menyasszony tetszel nekem,
Jer ki, járj egy táncot velem!”

A menyasszony felkel s szóltanul kíséri ki a legényt, ki táncra hívta őt.

Es alatt az uri férj apjához siet s halkán est sugja:

— Nos atyám, mikor kapjuk a pénzt? . . . tudod, hogy holnap már lejár a váltó.
— Légy nyugodt, lépre ment a parasat.

E szél sivit odakünn, egy juhász-legény sompolyog a mulatók ablakához és égő fe-

— **Verne Gyulától.** (Képekkel.) — Vadnay Károly. (Arcsképpel.) — „A román királyi család ünnepe.” (Arcsképekkel és képpel: 1. Erzsébet román királyné. 2. I. Károly, Románia királya. 3. A román trónörökös neje román öltözetben. 4. Simaringen várkastély.) — „Még egyszer Ceylon, a pálmák, stb.” Dr. Gáspár Ferencstől. — „Párisi divatlevél.” (Divatképpel.) — Irodalom és művészet; Köszöntések és egy-letek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendez rovatok. A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Újdonságok”-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám).

— **A szegedi csolnakzó-egylet vasárnap este tartotta évi rendez közgyűlését a Tisza-szálló éttermében a tagok élénk érdeklődése mellett. A választmány évi jelentése, mely felölelte a mult év mozgalmas sportéletét és a legutóbb lezajlott bál erkölcsi és anyagi sikereit, valamint a többi előterjesztései is elfogadtattak. A tisztújítás a következő eredménnyel tartott meg: Elnök: Nyilassy Pál. Jegyző: Lippay Lajos. Gazda: Gerle Lajos. Művezető: Palfy Viktor. Pénztárnok: Madár Imre. Ellenőr: Prokisch Ferencz. Választmányi tagok: Csonka Ferencz, Wágner Gusztáv, Kass János, Ujj József, Gallovits László, Gaál Endre, Magyar Endre, Faragó Odón.**

Irodalom és művészet.

* **Stavenhagen hangversenye Aradon.**

Stavenhagen Bernát, a jelenkor legkiválóbb zongoraművészenek egyike, e hó 29-én hangversenyezni készül Aradon s a hangversenyre az aradi közönség már nagyban készülődik. Bizony nem volna kárba vesztett fáradság a művészt rábírní arra, hogy ha már itt jár a délvidéken, rendezzen egy hangversenyt Becskereken is. A közönség, megvagyunk győződve, szívesen és örömmel fogadná a nagytehetségű, ifjú művészt.

* **A „Vasárnapi Újság”** 1893. január 15-iki száma, 35 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „A Széchenyi emléktábla.” (Holló Barnabás szoborművével.) — „Téli tájon.” Saabó Endre költeménye. (Ujváry Ignác rajzával.) — Názli-Hanem egyiptomi hercegnő. Elbeszélés, írta Jókai Mór. (Képpel.) — „Madár-történetek.” Irta B. Büttner Lina. (Gerle Lajos rajzával.) — „A Panama pör.” (A Panama pör 23 szereplőjének arcsképpel.) — „Munkácsy Mihály Árpádjá.” Párisi levél. Dr. László Bélától — „Várkastély a Kárpátokban.” Regény

jét rányomja a jéghideg ávagre, hogy eloltsa hidegével azt a lángot, mely szívét szédobással fenyegeti. Szóltanul bámulja a táncolók tömegét, a szeméből aláhulló könnyek megfagynak bánatos arczatán, nem érsi a hideget, nem veszi észre, hogy kalapját mily messze kergeti már a fergeteg.

— Egyszer lássalak még, egyszer Iluskám, után akár rám terítsék a szemfödőt. Nem kell nekem az élet nélkül, árvának születtem, árván temessenek el. — Még ennysser tuvom el ezt a nótát, a melynek hallatára megirigyelték boldogságunkat a csillagos eget! — hogy is van csak? . . .

A legény ledobja válláról subáját és lelket faosaró hangon fujja:

Késő estig nyitva az ablakom,
Sohajtam hozzád repül angyalom!
Elgondolom, ha most nálad lehetnék,
Szép ajkadra ezer csókot lehelnék.

Holdvilágos, pásztorcsendes éjszakán,
Elsompolygok ablakodhoz kis babám,
Keservesen gyujtok rá egy nótára,
Meleg könnyű perog le az orezámrá.

Ha olyankor kihajolsz az ablakon,
S megkérded, hogy miért oly gyászos a dalom?
Kérdésedre rezgő könnyem választ ad,
Hogy tégedet lón szeretnem nem szabad.

Másnap kora hajnalban, mint a villám, úgy járja be a falut az a hír, hogy a bíró leánya meghalt, — megrepedt a szíve fájdalmában, hogy a régi szeretője előtte

Verne Gyulától. (Képekkel.) — Vadnay Károly. (Arcsképpel.) — „A román királyi család ünnepe.” (Arcsképekkel és képpel: 1. Erzsébet román királyné. 2. I. Károly, Románia királya. 3. A román trónörökös neje román öltözetben. 4. Simaringen várkastély.) — „Még egyszer Ceylon, a pálmák, stb.” Dr. Gáspár Ferencstől. — „Párisi divatlevél.” (Divatképpel.) — Irodalom és művészet; Köszöntések és egy-letek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendez rovatok. A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Újdonságok”-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám).

* **A Magyar Tisztviselők pályázata.**

Ezen lap a következő pályázatot hirdeti. 1. Irassék meg a legutolsó 50 év pénzügyi közigazgatásának története, Magyarországon, rövid vonásokban. A munka terjedelme legyen legalább is 5—8 sűrűn írott iv. Jutalma: 80 korona. 2. Irassék egy, a tisztviselő életből merített rövid beszély. Terjedelme legfőlebb 2 írott iv. Jutalma: 40 korona. Benyújtási határidő: 1893 márczius 31. A kéziratok tisztán, idegen kézzel írva, jelíges levélkével ellátva, lapunk szerkesztőségébe küldendők. Budapest, 1893 január hóban. A szerkesztőség.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése jan. 18-án.)

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Sporzon Ernő volt az első szónok s utána Márkus József beszélt. Tisza István röviden, de hatásosan beszélt és visszaverete Apponyi Albert grófnak a főispánok ellen intézett támadását. A beszéd nagy hatást tett a házban és a gratulálók között első sorban is Hieronymi belügyminiszter fogott Tiszával kezét. Az ellenzék „aha, aha” kiabált és zajongott, míg a szabadelvű párt viharosan éljengett.

Ezek után Szacsavay Sándor, Sztáray Antal gr., Ivánka Oszkár tartottak beszédeket.

Ezután az interpellációk következtek, melyek közt legérdekesebb Horváth Adámé, mely így hangzik: Való-e, hogy Temesvárott több önkéntest elcsuktak és megfosztottak a tisztvi vizsga letehetési jogától azért, mert a Kossuth-nótát énekelték. Az interpelláló képviselőt a szélsőbaloldal megéljengette.

A képviselőház ülései.

Budapest, január 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bánffy Dezső, a képviselőház elnöke ma értekezett a pártok előkelőségeivel a délutáni ülés tárgyában. A délutáni ülés mellett Ugron Gábor, Pázmándy Dénes, Bokros Elek, Széll Kálmán nyilatkoztak, míg Tisza Kálmán ellene van a délutáni ülésnek. Tiszához csatlakoztak még Podmaniczky Frigyes, Justh Gyula és még többek. Bánffy elnök az értekezlet eredményét elküldi az összes pártoknak, és azok fognak határozni a képviselőház ülésének ideje felett.

Az autonomia és kongrua ügye.

Budapest, január 17. (A Torontál eredeti távirata.) A katolikus kongrua és autonomia ügyében egybehívott tizenötös bizottság tegnap délután öt órától kilenczig értekezletet tartott a hercegprimás elnöke alatt. A primás megnyitó beszéde után Fehér Ipoly pannonhalmi főpát és Polónyi Géza országgyűlési képviselő kérték fel a jegyzői tisztre. Atanácskozás kiinduló pontját Schlauch érsek ismeretes javaslata képeste. Zichy Nándor a javaslatok kettéosztását sürgette, indítványa azonban nem lett elfogadva. A vitában részt vettek Zichy és Polónyi és két ízben Schlauch érsek. Polónyi a Schlauch javaslatát csak ideiglenes előkészítő jellegűnek tekinti. Ezután Apponyi beszélt, majd Györfly Gyula, aki a kongrua ügyét választási alapon nyugvó autonomia nélkül rendezhetőnek nem tartja. Az idő előrehaladottsága miatt a hercegprimás az ülést feloszlatta. Az ülés után a hercegprimás gazdag lakomát adott, melyen a házigazdát Károlyi István gr. köszöntötte fel.

A román tüntetők.

Budapest, jan. 17. (A Torontál eredeti távirata.) A legutóbbi román tüntetésből nyilvánvaló lett, hogy a budapesti oláh ligának nyolcvan tagja van, kik a replika szerkesztésében nemcsak tevékeny részt vettek, hanem a replikát terjesztették is; szerintük hazaárulók, a kik Kossuthot éltetik. Szerintük erdélyt és délmagyarországot a magyarok az oláhoktól rabolták el. Hangosan tiltakoznak a magyar állameszme ellen.

Az új pénzügyminiszteri államtitkár.

Budapest, január 17. (A Torontál ered. távirata.) Lukács László volt miniszteri tanácsos és országgyűlési államtitkár van a pénzügyminiszteri államtitkári állásra kizemelve. Kinevezését a hivatalos lap legközelebbi száma hozza.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Írta: Zola Emil —

XII. FEJEZET.

(81-ik folytatás.)

Az ellenségi lapok eddig folyton gúnyolták a rendőrséget, a miért nem sikerült a titokzatos gyilkosságot felderíteni. Most, hogy a gyilkosok el voltak fogva, hasábszáma hosták a részleteket.

Denizet urat Párisba idésték. Camy-Lamotte venéritikár lakásán fogadta. Kissé sápadtnak és fáradtnak találta. Lamotte belső harcok martaléka volt: nem tudott mit csinálni Severine levelével. Egy levele

halomra dönthette volna Denizet ur egész okoskodását, mert igazat adott volna Roubaud vallomásának. De előtte való este azt mondta neki a császár, hogy ezuttal nem éhajtja az igazságszolgáltatást befolyásolni. S így hallgatnia kellett.

Denizet alig fékezte diadalát.

— Orrom esuttal az igazi nyomra vesett. Megtaláltuk Grandmorin gyilkosait is.

— Es az Ön rendíthetetlen meggyőződése.

— Az... A tények oly szorosán fűződnek egymáshoz, hogy nem emlékszem esetre, mely könnyebben lett volna megoldható, mint ez.

— De Roubaud egészen magára veszi az első gyilkosságot.

— Az olyan pletyka, mit a lapok maguk sem hisznek. Hogy lenne ez a Roubaud féltékeny, mikor maga ad alkalmat feleségének találkákra. Ha be tudná bizonyítani. — De arra nem képes. Azt állítja ugyan, hogy a feleségével íratott egy levelet, de én nem láttam az áldozat irományai között... Hisz ön maga, vezértitkár ur, átnézte papírjait. Talált valamit?

Camy Lamotte nem felelt. A bíró rendszere szerint minden betrány el volna kerülve: Roubaudnak seaki sem hisz, az elnök emlékére lemosná a különböző csunya gyanúsításokat, és a császárság hasznát husna egyik kreaturájának rehabilitálásából. Tehát még csak Cabuchet kellett tekintetbe venni. Ha részt vett az első bűntényben, akkor a másikat ő követte el.

— Ugyebár, ismételtette Denizet, ön nem talált ilyen levelet.

Camy Lamotte maga vette a császár lelkiismeretfurdalását és nyugodtan felelt:

— Nem találtam.

Astán elhalmosta a bírót dicséretekkel. Csak a mosolyából látszott a guny.

Mikor Camy-Lamotte egyedül maradt, az asztalából kivette Severine levelét. Elolvasta. Eszébe jutott a csinos kis bűnös, szírensmeivel, melyek egykoron annyi rokonszenvet keltettek benne. Meghalt s mily szomorú körülmények között, ki ismerte a titkot, melyet magával a sirba vitt. Valóban az igazság csak látszat. Az egész nőből csak egy pillanat kívánsága maradt, melyet bizonyára teljesített volna, ha kívánja. A gyertyához közeledett a levéllel, s mikor as fellángolt, oly szomorúság fogta el: hát szükséges volt ezt a bizonyítékot megsemmisíteni, lelkiismeretét új bűnnel megterhelni, mikor a császárság napjai ugys meg voltak számlálva.

Denizet ur három hét alatt befejezte a vizsgálatot.

A Grandmorin családot nagyon felizgatta az eset. Lachesnaye asszony diadalmaskodott, mert eddig gyanuban tartotta Roubaudt. Az eljárás megújításában módot látott a végrendelet megtámadására. S miután erre csak egy eszköz létezett; Severinet is valami hálátlan bűntényvel gyanúsítani, meg volt elégedve Roubaud vallomásaival, mely szerint felesége a gyilkosságban részt vett, azon különbséggel, hogy a tettet nem boszúból, hanem pénzvágtyból követte el. Ugy jött, hogy a bíró nem értett velük egyet. Különben Berthe tel állt rossz lábon, ki egykori barátnőjéről igen csunya dolgokat mondott. Denizet ur csak nagy fáradtsággal velt képes gondosan emelt épületét ezen megtámadtatások ellen megóvni. Iredájában igen heves jelenet játszódott le a Lachesnaye család és Benneton asszony között. Ea utóbbi valaha jóakarója volt Roubaudéknak. Most azonban elejtette a férfit. Az asszonyt azonban várta, tragédiája rokonszenvet keltett nála. Megvetett minden anyagi hajlamot. Hát nem ségyelte magát unokahuga ismét az öröklési kérdésre visszatérni. Ha Severine bűnös volt, akkor Roubaud egész vallomása áll és az elnök ismét kompromittálva van.

(Folytatás következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nócskerek vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda "	3.05	4.05	7.20
Karlova "	4.05	4.46	8.04
Beodra "	4.28	4.57	8.19
Török-Beese—Aracs "	5.36	5.36	9.02
Kumán "	6.06	5.56	9.22
Melenze "	6.40	6.15	9.42
Ellemér "	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek "	7.33	6.51	10.18
Versecz "	11.59	—	—

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér "	6.08	12.21	7.44
Melenze "	6.30	12.51	8.16
Kumán "	6.46	1.11	8.37
Török-Beese—Aracs "	7.11	1.48	9.19
Beodra "	7.45	2.29	10.04
Karlova "	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár "	—	5.20	4.24
Budapest "	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

Versecs—Nagy-Becskek.	3647*	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
	II.III. o.		
Versecs ind.	—	12.00	—
Versecs-Rét "	—	5.50	2.20
*Temes-Paulis "	—	5.57	2.26
*Bethlen-Tanya "	—	6.05	2.32
*Szivattyutelep "	—	6.11	2.42
*London-Tanya "	—	6.22	2.55
Nagy-Margita "	—	6.29	3.04
Zichyfalva "	—	6.37	3.13
Györgyháza "	—	6.49	3.25
Szécsénfalva "	—	7.01	3.40
*Ó-Lécz "	—	7.16	3.57
Kanak "	—	7.24	4.07
Bóka "	—	7.35	4.19
Szécsány érk.	—	7.48	4.33
Párdány l. alul.	—	8.00	4.52
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárca "	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor "	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes "	4.50	8.48	5.46
Lázárföld "	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart "	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek "	—	—	6.35
Nagy-Kikinda "	—	—	11.13
Budapest "	—	—	7.10
Temesvár érk.	—	—	4.24

Nagy-Becskek—Versecs.	3602	3612
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár "	9.50	—
Nagy-Becskek "	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart "	8.22	4.10
Lázárföld "	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes "	8.56	4.51
*Lajosmajor "	9.2	4.59
Szárca "	9.16	5.23
Szécsány érk.	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Bóka "	9.57	6.08
Kanak "	10.14	6.28
*Ó-Lécz "	10.23	6.40
Szécsénfalva—Báros—Istvánvölgy "	10.32	6.57
Györgyháza "	10.42	7.11
Zichyfalva "	10.54	7.26
Nagy-Margita "	11.09	7.55
*London-Tanya "	11.18	8.04
*Szivattyutelep "	11.26	8.13
Bethlen-Tanya "	11.39	8.27
*Temes-Paulis "	11.47	8.37
Versecs-Rét "	11.55	8.46
Versecz érk.	11.59	8.50
Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos "	9.56	6.15
*Fény "	10.07	6.27
Párdány érk.	10.18	6.39

Párdány—Szécsány.	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény "	7.13	4.03
Módos "	7.27	4.18
Szécsány érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — este 6 órától fogva reggeli 6 óru 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

326. ki. sz. 1893.

(33—3.3)

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. tcz. 15. §-a első bekezdése értelmében felhivatnak Nagybecskerek város mindazon adóköteles lakosai, kik oly haszonhajtó üzletet vagy keresetet folytatnak, mely az 1875. évi XXIX. tcz. 2. §-ának 3. pontja szerint a III. osztályu keresetadó alá tartozik, miszerint az 1893—95. évekre való érvénnyel ezen adójuk megállapításához szükséges vallomásaikat folyó évi január hó 20-ik napjáig a városi adóhivatalnál (számvevői osztály) annyival is inkább nyujtsák be, mert ellenkező esetben adójuk hivatalból fog megállapittatni.

A IV. oszt. kereseti- és tőkekamat-adó alá eső jövedelmek szinte a fenti határidőben és a következmények terhe alatt vallandók be.

Nagybecskerek, 1893. évi január hó 8-án.

Krsztics János, polgármester.

327. tkvi. sz. 1893.

(32—3.2)

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLVI. tcz. 13. §-a értelmében felhivatnak Nagybecskerek város mindazon ház- és földtulajdonosai, kik bekebelesés által terhelő kölcsönök után 1892. évben kamatot fizettek, s így az 1893. évben birtokuk után kivitendő ált. jövedelmi pótdából való levonásra törvényes igényt tarthatnak, hogy az arról szóló vallomást a vár. adóhivatalnál (számvevői osztály) 1893. évi január hó 31-ik napjáig annyival is inkább benyujtani el ne mulasszák, mert később érkezendő vallomások figyelembe nem vétetnek.

Nagybecskerek, 1893. évi január hó 8-án.

Krsztics János, polgármester.

A magyarádi és ménesi bortermelők szövetkezete A r a d o n

ajánlja

magyarádi fehér, ménesi vörös és különleges faj-borait, valamint méltóságos Atzél Péter ur saját termésü borait eredeti, kitünő minőségben, mérsékelt áron számítva.

Árjegyzékek a képviselőség részéről bérmentve küldetnek.

Raktár és képviselőség Nagy-Becskerek és vidékére:

Uj. Deutsch Józsefnél,
Nagy-Becskereken.

Iroda: Pataky-féle ház. — Pincze: Schwimmer-féle ház.

Egyuttal ajánlon: kitünő minőségü pécsi fehér, villányi vörös és hegyi siller boraim nagy raktárát.

(15 30.13) Uj. Deutsch József.

H i r d e t é s e k

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utcza 276-4. szám alatt.